

Mihi enim erit isdem isti

Posted on Thursday, Feb 3, 2022

Mihi enim erit isdem istis fortasse iam utendum.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Quid enim de amicitia statueris utilitatis causa expetenda vides. Cum autem in quo sapienter dicimus, id a primo rectissime dicitur. Quae quidem sapientes sequuntur duce natura tamquam videntes; Duo Reges: constructio interrete. *Ita enim vivunt quidam, ut eorum vita refellatur oratio.* Quem Tiberina descensio festo illo die tanto gaudio affecit, quanto L. Deinde disputat, quod cuiusque generis animantium statui deceat extremum. Estne, quaeso, inquam, sitienti in bibendo voluptas? Quid in isto egregio tuo officio et tanta fide-sic enim existimo-ad corpus refers? An eum discere ea mavis, quae cum plane perdidiceriti nihil sciat? Sic enim maiores nostri labores non fugiendos tristissimo tamen verbo aerumnas etiam in deo nominaverunt.

Cum autem in quo sapienter dicimus, id a primo rectissime dicitur. Huius ego nunc auctoritatem sequens idem faciam. Vestri haec verecundius, illi fortasse constantius. **Si longus, levis.**

Hoc enim identidem dicitis, non intellegere nos quam dicatis voluptatem.

Sint modo partes vitae beatae. **Istic sum, inquit.** Minime id quidem, inquam, alienum, multumque ad ea, quae quaerimus, explicatio tua ista profecerit. Varietates autem iniurasque fortunae facile veteres philosophorum praeceptis instituta vita superabat. **Restinguet citius, si ardentem acceperit.** At miser, si in flagitiosa et vitiosa vita afflueret voluptatibus.

Egone quaeris, inquit, quid sentiam? Quid, si etiam iucunda memoria est praeteritorum malorum? Itaque contra est, ac dicitis; Non igitur potestis voluptate omnia dirigentes aut tueri aut retinere virtutem. An vero, inquit, quisquam potest probare, quod perceptum, quod. Sed eum qui audiebant, quoad poterant,

defendebant sententiam suam. Solum praeterea formosum, solum liberum, solum civem, stultost; Utram tandem linguam nescio? Ita redarguitur ipse a sese, convincunturque scripta eius probitate ipsius ac moribus. Satisne ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat?

Cur igitur easdem res, inquam, Peripateticis dicentibus verbum nullum est, quod non intellegatur?

Ergo hoc quidem apparet, nos ad agendum esse natos. Quid, si etiam iucunda memoria est praeteritorum malorum? Qui autem diffidet perpetuitati bonorum suorum, timeat necesse est, ne aliquando amissis illis sit miser. Dolere malum est: in crucem qui agitur, beatus esse non potest. De malis autem et bonis ab iis animalibus, quae nondum depravata sint, ait optime iudicari. *Si longus, levis dictata sunt. Hoc ipsum elegantius poni meliusque potuit.* Quodsi ipsam honestatem undique perfectam atque absolutam. Certe, nisi voluptatem tanti aestimaretis. Putabam equidem satis, inquit, me dixisse.

Et hunc idem dico, inquieta sed ad virtutes et ad vitia nihil interesse. An tu me de L. **Ne amores quidem sanctos a sapiente alienos esse arbitrantur.** Sed haec quidem liberius ab eo dicuntur et saepius. Certe nihil nisi quod possit ipsum propter se iure laudari. Nosti, credo, illud: Nemo pius est, qui pietatem-; Scientiam pollicentur, quam non erat mirum sapientiae cupido patria esse cariorem. Hosne igitur laudas et hanc eorum, inquam, sententiam sequi nos censes oportere?

Negabat igitur ullam esse artem, quae ipsa a se proficisceretur; Quod eo liquidius faciet, si perspexerit rerum inter eas verborumne sit controversia. **Ecce aliud simile dissimile.** Eaedem enim utilitates poterunt eas labefactare atque pervertere. Mihi vero, inquit, placet agi subtilius et, ut ipse dixisti, pressius. **Nam quid possumus facere melius?** Ita prorsus, inquam; Ait enim se, si uratur, Quam hoc suave! dicturum.